

Til § 1, nr. 3 og nr. 4

Efter disse forslag optages en henvisning til de to ændringsprotokoller af 16. november 1982 i definitionerne af Paris- og Tillægskonventionen. Da protokollerne imidlertid endnu ikke er trådt i kraft, er det for at undgå lovændringer i forbindelse med ikrafttrædelserne nødvendigt i definitionerne at præcisere, at der ved »Pariskonventionen« og »Tillægskonventionen« forstås disse konventioner enten med eller uden de ændringer, som følger af ændringsprotokollerne. Da der udelukkende er tale om forhøjelse af erstatningsbeløbene, medfører denne dobbeltdefinition ikke ændringer i ansvarsgrundlaget i loven. For så vidt angår forventet ikrafttrædelse af ændringsprotokollerne henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 5.2.

Til § 1, nr. 5

Bestemmelsen indeholder en definition af Den internationale Valutafonds særlige trækingsretigheder.

Til § 1, nr. 6

Der har ikke tidligere været en udtrykkelig bestemmelse i Pariskonventionen om, at de enkelte lande kan bestemme, at flere anlæg, der ligger inden for samme område og tilhører samme indehaver, skal anses som ét nukleart anlæg i relation til atomskadeerstatningslovgivningen. Det antages imidlertid i forarbejderne til Pariskonventionen, at de enkelte lande har mulighed herfor. I den gældende lovs § 3 er der medtaget en bestemmelse herom.

Efter ændringsprotokollen til Pariskonventionen medtages der nu en udtrykkelig bestemmelse herom i konventionen. Den ny bestemmelse omfatter imidlertid ud over andre anlæg også enhver anden lokalitet inden for området, hvor der befinder sig radioaktivt stof. Det foreslås derfor at ændre lovens § 3 i overensstemmelse hermed.

Efter forslaget skal indenrigsministeren kunne bestemme, at de nævnte lokaliteter, der ligger inden for samme område og tilhører samme indehaver, skal anses som ét nukleart anlæg. Virkningen af en sådan bestemmelse vil være, at anlægsindehaverens og statens samlede erstatningsansvar for skader, der hidrører fra det samlede område er begrænset i overensstemmelse med reglerne i lovens § 21 og § 32, således som tilfældet ville være, hvis der efter gældende regler ville blive truffet bestemmelse om flere anlæg.

Til § 1, nr. 7

Efter ændringen, der er af redaktionel karakter

indsættes efter 1. pkt. et nyt punktum, hvori det præciseres, at en anlægsindehaver skriftligt kan træffe aftale om overtagelse af ansvaret for en nuklear skade, som er forvoldt af nuklear substans, der befinder sig uden for et anlæg. Det samme gælder efter lovens § 8, stk. 2, litra a, om ansvaret for nuklear substans, der er under transport.

Til § 1, nr. 8

Anlægsindehaverens erstatningsansvar omfatter ikke skade på såkaldt »on-site-property«, det vil sige selve atomanlægget og visse andre genstande inden for anlæggets område. Ved ændringsprotokollen til Pariskonventionen er der foretaget en udvidelse af, hvad der skal forstås ved »on-site-property«, således at et andet anlæg inden for samme område, herunder anlæg under opførelse, ikke skal være omfattet af anlægsindehaverens erstatningsansvar. Det er uden betydning, om de forskellige anlæg tilhører samme eller forskellige indehavere.

Formålet med ændringen er at sikre, at lovens ansvarsbeløb i givet fald ikke bliver anvendt til at dække skade på andre anlæg inden for samme område.

Til § 1, nr. 9

Efter forslaget udtrykkes de erstatningsbeløb, der er nævnt i bestemmelserne, i SDR i stedet for i afregningsenheder.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 5.

Til § 1, nr. 10

Bestemmelsen vedrører anlægsindehaverens ansvar, der i lighed med de norske ændringer og tidligere svenske ændringslove foreslås forhøjet til 60 mill. SDR (ca. 564 mill. d.kr.) som omtalt i de almindelige bemærkninger, pkt. 7.

Til § 1, nr. 11

Efter ændringsprotokollen til Tillægskonventionen forhøjes de samlede erstatninger, som skal betales af anlægsindehaveren og staten fra 120 mill. afregningsenheder til 300 mill. SDR (ca. 2,8 mia. d.kr.). Der henvises til de almindelige bemærkninger under pkt. 5.2.

Det foreslås, at forhøjelsen af det samlede erstatningsbeløb for en anlægsindehaver og staten til 300 millioner SDR først træder i kraft efter justitsministerens bestemmelse. Det er hensigten, at forhøjelsen af beløbet først skal træde i kraft, når ændringsprotokollen til Tillægskonventionen træder i kraft efter ratifikation fra alle staters side.